

Dr. Tulassay Tivadar méltatása

Orvosi diplomáját Budapesten szerezte 1974-ben. 1985-86-ban Humboldt ösztöndíjas vendégkutató volt a Heidelbergi Egyetemen. Pályája során döntően transzlációs, illetve klinikai kutatást végzett. Kutatási területe az újszülöttek elektrolit- és vízháztartásának, valamint veseműködésének szabályozása, illetve az éretlen veseműködés és a születés utáni adaptáció zavarainak a kardiovaszkuláris szabályozásra gyakorolt késői hatása. Igazolta, hogy a születési súly meghatároz későbbi, felnőttkorban manifesztálódó civilizációs, főképp kardiovaszkuláris betegségeket. E folyamat endokrin és genetikai szabályozása mellett feltárta az életmódbeli káros hatásokat is, elsősorban a többlet sóbevitel szerepét. Ezen a téren jelentős felismerés, hogy a többlet só raktározódik a szervezetben és ennek immunológiai, kardiovaszkuláris következményei vannak. A folyamatok molekuláris biológiai megismerése lehetőséget kínál célzott terápiás beavatkozásra is. Munkásságának nemzetközi visszhangja jelentős. Iskolateremtő orvos, irányításával tudományos fokozatot szerzett 32 tanítványa. Közülük öten lettek tanszékvezető egyetemi tanárok. Nevéhez köthető 3 tankönyv, illetve szakkönyv. Aktív szerepet tölt be hazai és nemzetközi tudományos szakmai grémiumokban. Jelenleg az MTA Bolyai Kutatási Ösztöndíj Kuratórium és a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal Élvonalszűrielnöke. Munkásságát számos szakmai elismerés kíséri: az Osztrák Gyermekorvosok Társasága tiszteletbeli levelező tagja, a Szlovák Gyermekgyógyász Társaság tiszteletbeli tagja, választott tagja az MTA mellett a Leopoldina Német Természettudományi Akadémia, az Academia Europea Scientiarum et Artium és az Academia Europea tudományos társaságoknak.